

Prispeval Ana Pisar
Ponedeljek, 03 Maj 2010 16:00

Tatjana Kokalj, pisateljica in profesorica razrednega pouka, je avtorica številnih del za otroke in mladino: Abeceda na potepu, Danes nastopamo, V Kužkovi vasi, Cvetkova gmajnica, Počasni pes Muf, Polžki na počitnicah, Zajec Dojo, Anja in Matej ...

Knjiga **Zajec Emil na počitnicah** že s svojim naslovom razkrije rdečo nit zgodbe. Kokaljeva pripoveduje o prijetnem zajcu Emilu, ki pripotuje na počitnice sester Neže in Gaje ter njunih staršev. Le-ta deklicam ne pustita imeti domače živali, zato je veselje majhnih sester toliko večje, ko se jim zajec pridruži kar sam. Druženja z Nežo in Gajo mu starša dobrega srca seveda ne moreta odreči. In od tu naprej se prigode in veselja kar vrstijo.

Neža in Gaja z Emilom odkrivata nove koticke, spoznavata nove prijatelje. Morje, jadrnica, kanu, živali na kmetiji jim vedrijo počitniške dni, ki so prav zaradi tega razburljivi in nepozabni. Ko očka in mamica odideta v službo, sestri ostaneta ne samo sami, ampak tudi osamljeni. Zaradi starosti sta nesamostojni in neiznajdljivi. Toda seveda imajo zapleti svojo rešitev na dlani, saj zajec Emil takoj priskoči na pomoč in se v vlogi varuške odlično izkaže.

Sklepno poglavje Piknik zaključi zgodbo, ki delno spominja na basen, saj imajo živali človeške lastnosti, vendar na koncu nisem zasledila moralnega nauka, ki je sicer še ena izmed značilnosti basni. Vsekakor pa zajec Emil igra vlogo moralnega lika, ki ve, kako pomagati zapostavljenim, kako rešiti zapleteno situacijo, hkrati pa je tudi prisrčen in humoren. Zagotovo zajec, kakršnega bi si želeli otroci ob sebi.

Besedilu dodane ilustracije **Daše Simčič** so barvite in dobro ilustrirajo začudenost obrazov, prestrašenost živali, skratka slikovno odlično uprizorijo pisane besede.

Knjiga je izšla pri založbi [Sodobnost International](#) v zbirki [Spominčice](#).

Zajec Emil na počitnicah je še ena izmed knjig v zbirki **Spominčice** (poleg Preglovih lutk - recenzija [TUKAJ](#)), ki pa me je navdušila manj kot Preglova. Knjigi manjka določena živost, otroška navihanost. Besedišče je zelo preprosto, le malo kje je moč zaslediti izrazno močne besedne zveze ali stavke. Vendar temu ni oporekati v primeru, da je avtorica besede izbirala premišljeno in namenoma preprosto, da bi zgodbo približala najmlajšemu občinstvu.

Pomankljivost je tudi sama zgradba zgodbe, ki na določenih delih učinkuje pretgrano. Enajst poglavij si sledi dokaj nepovezano, v razmerje jih postavlja najbrž le kronološka urejenost. Sicer pa menim, da bi jih lahko poljubno razvrstili, pa zgodba ne bi imela drugačnega pomena. A, spet je možno, da je bila to avtoričina namena. Omeniti pa je potrebno še angleško različico zgodbe, ki se začinja z drugo platnico, kar knjigo vsekakor naredi bolj zanimivo in poučno.

Prispeval Ana Pizar
Ponedeljek, 03 Maj 2010 16:00

OCENA: 6.5/10